

Zbiór Orzeczeń

Sprawy połączone C-113/10, C-147/10 i C-234/10

**Zuckerfabrik Jülich AG
przeciwko
Hauptzollamt Aachen,**

**British Sugar plc
przeciwko
Rural Payments Agency, an Executive Agency of the Department for Environment, Food & Rural
Affairs
i**

**Tereos – Union de coopératives agricoles à capital variable
przeciwko
Directeur général des douanes et droits indirects et Receveur principal des douanes et droits
indirects de Gennevilliers**

[wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Finanzgericht Düsseldorf, przez High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division i przez tribunal de grande instance de Nanterre]

Wspólna polityka rolna — Wspólna organizacja rynków — Producenci cukru i izoglukozy — Obliczenie wysokości opłat produkcyjnych — Ważność sposobu obliczenia uwzględniającego fikcyjne refundacje dla ilości cukru wywiezionych bez refundacji — Moc wsteczna uregulowania — Kurs wymiany — Przyznanie odsetek

Streszczenie – wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 27 września 2012 r.

- 1. Rolnictwo — Wspólna organizacja rynków — Cukier — Opłaty produkcyjne — Obliczanie — Rozporządzenie nr 1193/2003 — Regulacja prowadząca do ustalenia z góry całkowitej, przewidzianej w art. 15 ust. 1 lit. e) rozporządzenia podstawowego nr 1260/2001, straty w wysokości wyższej niż wydatki związane z refundacjami — Niezgodność z celem założonym w rozporządzeniu podstawowym — Nieważność*
- 2. Rolnictwo — Wspólna organizacja rynków — Cukier — Opłaty produkcyjne — Obliczanie — Ustalenie kursu wymiany mającego zastosowanie do zwrotu nadpłaconych opłat produkcyjnych — Brak przepisów prawa Unii w danej dziedzinie — Ustalenie objęte prawem krajowym danego państwa członkowskiego*

(rozporządzenie Rady nr 1260/2001; rozporządzenia Komisji: nr 1686/2005, art. 2; nr 1193/2009)

(decyzje Rady 2000/597, art. 8 ust. 1; 2007/436, art. 8 ust. 1)

3. *Rolnictwo — Wspólna organizacja rynków — Cukier — Opłaty produkcyjne — Kwoty zapłacone nienależnie przez podmioty z tytułu opłat produkcyjnych w sektorze cukru ustalonych w nieważnym rozporządzeniu — Prawo do zwrotu tych kwot oraz do zapłaty związanych z tym odsetek — Możliwość odmowy przez sąd krajowy zapłaty odsetek od kwot pobranych przez państwo członkowskie na podstawie nieważnego rozporządzenia z tego powodu, że to państwo członkowskie nie może dochodzić odpowiednich odsetek z zasobów własnych Unii Europejskiej — Brak*

1. Rozporządzenie nr 1193/2009 dokonujące sprostowania rozporządzeń nr 1762/2003, nr 1775/2004, nr 1686/2005 i nr 164/2007 oraz ustalające wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na lata gospodarcze 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 i 2005/2006, w zakresie jego przepisów innych niż przepisy art. 3, które zostały już uchylone w wyniku stwierdzenia nieważności art. 2 rozporządzenia nr 1686/2005 ustalającego kwoty opłat produkcyjnych oraz współczynnik dodatkowej opłaty w sektorze cukru na rok gospodarczy 2004/2005 wyrokiem Sądu Unii Europejskiej z dnia 29 września 2011 r. w sprawie T-4/06 Polska przeciwko Komisji, jest nieważne, gdyż w praktyce prowadząc do ustalenia z góry, przewidzianej w art. 15 ust. 1 lit. e) rozporządzenia podstawowego nr 1260/2001 w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru, całkowitej straty w wysokości wyższej niż wydatki związane z refundacjami, wykracza poza cel rozporządzenia podstawowego, a w szczególności poza przypomniany w pkt 46 niniejszego wyroku cel sprawiedliwego finansowania kosztów związanych ze zbytem nadwyżek produkcji wspólnotowej.

(por. pkt 39, 53, 54; pkt 1 sentencji)

2. W braku odnośnych przepisów prawa Unii do danego państwa członkowskiego należy określenie w prawie krajowym kursu wymiany mającego zastosowanie do zwrotu nadpłaconych opłat produkcyjnych w sektorze cukru.

W istocie, ponieważ owe opłaty są na podstawie art. 8 ust. 1 decyzji 2000/597 i 2007/436 w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich, pobierane przez państwa członkowskie zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi, które w razie potrzeby są dostosowywane do wymagań prawa Unii, spory dotyczące zwrotu kwot pobranych na rachunek Unii należą do właściwości sądów krajowych i powinny być rozstrzygane przez nie na podstawie ich krajowego prawa procesowego i materialnego, o ile prawo Unii w danej dziedzinie nie stanowi.

(por. pkt 58, 63; pkt 2 sentencji)

3. Na podstawie prawa Unii podmioty mające prawo do zwrotu kwot zapłaconych nienależnie z tytułu opłat produkcyjnych w sektorze cukru ustalonych w nieważnym rozporządzeniu mają również prawo do zapłaty związanych z tym odsetek. W tym względzie sąd krajowy nie może w ramach swobodnego uznania odmówić zapłaty odsetek od kwot pobranych przez państwo członkowskie na podstawie nieważnego rozporządzenia z tego powodu, że to państwo członkowskie nie może dochodzić odpowiednich odsetek z zasobów własnych Unii Europejskiej.

(por. pkt 67–69; pkt 3 sentencji)